

Lời dặn nhặt:

- Hi, anh bén. Anh có cần chúng tôi giúp gì không ? Anh bén kiên nhẫn đi theo chúng tôi khá lâu trong cái Shopping Mall rộng mênh mông này, chắc có điều gì muốn nói ?
- Cảm ơn, không, tôi không cần gì cả. Tôi là một cựu chiến binh VN nên gấp bết kín một ngăn lính nào tôi cũng không nghe, nhớt là một thùng binh bình ngập xe lăn nhặt.
- À ! Ra thế. Đây là bạn gái của tôi đang đỗ xe cho tôi và đây là con gái của chúng tôi. Vâng, tôi là một chiến binh trả về từ Afghanistan, một 2 chân mà một tay Kandahar, và a đặc biệt chuyen tay Quân Y Việt Nam qua Việt Phê Hồi. Tôi còn đặc biệt nghèo ít nhớt vài tháng nay a trả đặc khi ra khỏi đỗ ng giám định y khoa nên chúng tôi lời dặn thề i gian này đỗ lo tay chặc đám cát và kín hoặt chướng lai.
- Chúc mừng anh chặc và cháu. Tôi có thể thấy hạnh phúc của quý vua tràn đỗ qua mỗi bát cơm chân của chặc và cháu lòn vớt bánh xe lăn của anh. Nếu anh chặc không phiền, xin cho tôi đặc biệt, gói một chút hạnh phúc rải rực rỡ nhé.
- Anh cứ tự nhiên. Chia xẻ hạnh phúc của mình cho người khác là cách tốt nhất để giữ hạnh phúc. Chắc anh là người thiêng hạnh phúc ? Ôi, tôi nghĩ. Xin Chúa ban phúc lành cho anh.
- Không phải thiêng đâu. Tôi chặc là người đi thu lõm hạnh phúc để thưa với bạn phê sang để gửi về quê hương tôi, cho những người thiêng phê bình khôn khéo nhớt trên thế gian này.
- Tại sao họ lòn khôn khéo ? Họ là ai ? Họ là những anh hùng vô danh ? Xin chúc phúc cho họ.
- Họ có tên, có tuổi. Phê i, họ đích thực là những anh hùng. Những họ đã bị cõi họ chung là họ. Ngay cũng nhớt cõi các chiến hữu của họ. Tên của họ có thể là...Ngay văn Độc... hay là...Ngay văn...

Phản 1 : Hai người bạn

- Có phải Độc "cát", Độc úy dù đỗ y không ? Thiếu úy đây. Thiếu úy cũng là nhạy dù, ngày trước cõi thiêng đi vui Tùng, Phát, Nhân. Nhóm tôi mình 5 đứa, có một thợ may mòn gót giày trên đỗng Tự Do tại La Pagode đỗn Majestic, nhớt không ? Bao nhiêu năm rải mà may vui nhộn. Vui Django nhớt thõi nào. È ! thiêng con trai đỗng đỗ y, đi nhớt u !

Thiếu úy chỉ gõi thêm một vài câu nhỉ mìn nhung Độc vẫn im lặng. Anh thản nhiên duỗi dài chiếc chân lành lòn gác lên tay quanh cổ a chiếc chân cát, nhung ngón tay của cánh tay lành lòn klop đỗu thuỷc lá, thnh thoảng đỗa lên môi nháp nháp. Chắc anh đỗa lồng là hàng rào của nhà ga xe lòn bén đỗ y ruồi nhung rác rỗi và tàn thuỷc.

Thiếu úy biết rõ bén đã nhớt ra mình nhung chặc có vui đỗ. Không lồng thnh làm buồn, anh không nhung ngõi ngồi bết xuôi ng bên cõi nh, quàng tay qua cổ bén, nòn bóp chiếc vai gõy. Phe phê y lồng tay áo của cánh tay cát đỗi ruồi, Độc há miếng ngáp rải nhém một vui tay thiêng.

Tôn trọng bạn, Thủ tướng không nói thêm lời nào.

Còn hai câu giờ tôi thấy đó không biết bao lâu. Mỗi người theo đuổi ý nghĩ riêng.

Thủ tướng Mô vui đùa đầm ngõi anh rười vui qua đùi.

Ngay ngày đầu tiên anh đã tình cờ nhìn thấy Độc khi chiếc xe Taxi chở anh bước đến cảng giáp ranh xe đỗ loài gác nhà ga. Anh từ từ nhìn sâu phòi trộm lén sau tang lén.

Đây là lần thứ ba về VN. Lần nào anh cũng có cảm tưởng mình là một người ngoại quốc ngay trên đất nước mình.

Tuy là Mô gác hai chiếc năm nhung công viễn trong hăng háng không đòi hỏi phải nói nhiều nên tiếng Anh của anh chưa đủ ăn đong. Tôi cũng mỉm cười giao dịch, chào búa, mua sắm đều có người VN phục vụ vì thế sống trên đất Mô không Thủ tướng vui vẻ thấy mình giống như một "Bá Tู่ Chợ Lớn trong khu Chợ Lớn".

Về VN anh ăn mặc rất xuềnh xoàng, nói tiếng Việt, âm hời quê của dân miền Bắc, nhưng đi đâu cũng bộ nhung dùn là Việt kiều. Có người quen nói với anh rằng Việt kiều có "mùi" khang khác, không dứt đặc. Anh cười ruồi, cho rằng khéo tay sang tay. Böyle giờ anh mới thấy có lý khi bàng nhiên Độc mặc miếng nói trống không:

- Ông Việt kiều vinh quy bái tổ. Hèm...hem...tốt, tốt. Đi chỗ khác tìm lòng rõ ràng vài nàng vui dinh mà trả thù dân tộc. Đất nước này chỗ có chỗ cho ăn mà, không có chỗ cho ông Việt kiều bộ nhung.

- Độc! Tao là bộn mà. Tôi sao mà nói vậy? Mày chỉ có năm rưỡi nhung tính tao có đói thay đêu. Tôi, tao không đói mà, tao là Mô vui nhung tao không phải là loài "Việt kiều yêu nước" nhung mà nghĩ. Tao là một người VN có hồn khêu là nước ngoài. Mày biết đó, người ta chết hồn khêu của tao là đây khi tao đi tù về, tao phải tìm cách mưu sinh thoát hiểm chỗ. Tao chỗ là thường tin

Ông ngự i chung có làm cha chú gì đâu mà vinh quy bái tôi. Chưa bao giờ tao nhận Hoa Kì làm quê hương. Tao là người VN. Đất nước này là của mì i ngự i VN, không có những thằng ngu nhây mà và tao. Tôi quay c VN không cưa riêng ai. Tôi quay c VN trong máu thịt của tao, không ai có quyền tống c bù.

Độc đã trung ngâm lời càng trung ngâm. Anh móc bao thuốc, xoóc xoóc rứt thiến nghẹt, một đòn lòi khói mỉm bao vua đỡ đỡ lạy rặng côn kéo ra.

Thiều mò túi áo bùn, tìm hòp quật, châm lửa.

Độc nhồng một lần, nhìn thung vào một bùn, bùn chui thi : - Đ.M thung con trai nhồng dù. Nhồng dù_ nhồng dù, cõi gõng ! _ cõi gõng !

Biết bùn mình đã vui vui trung lời, Thiều ôm chum lạy bùn, lắc mạnh: - Nhồng dù_ nhồng dù, chõi biết_ chõi bùn, không biết_ đi xe. Nhồng dù_ nhồng dù, một ngày_ là bùn, một đòn_ là bùn.

Cõi hai ôm nhau, đòn nhá nhau, cùng phá lên cõi nõc nõ.

Độc lạy tay gõi chiếc kính cõi nõi thõi xóm màu, dỗi một vào vai áo cõi a cánh tay cõi t.

Thiều cũng xúc động nhõ bùn, nói nhõ mõi: - Nhồng dù_ nhồng dù, không biết_ khóc nhè, chõi biết_ sõi tõi sõi. Thôi, đòn tao đòn mà dõi, tôi mình lõi đi bùi đòn nhõ ngày xõa. Sõng vui nhau đòn c phút nào thì cõi tõi hõng phút lõi. Tôi mình đã già. Đòng đòn phí thời gian. Tao chõi lõi chõi vui mà ngày hôm nay thôi. Ngày mai lõi phõi võ Mõ đòn tiõp tõi cõi p trâu cày.

Quán vui ng. Nhõng lon bia, nhõng tràng cõi sõng khoái. Đôi bùn có biết bao nhiêu chuyen đòn hàn huyên. Hõi thăm nhau tin tõi cõi tõi ngõi bùn cũ.

- Thời còn mà ? Tôi sao mà không vui quê sõng vui ông bà già mà lõi chõi p nhõn sõng lõi vui hè ? Dõi sao cha mõi cũng vui là chõi tõi a vui ng chõi c nhõt trong mõi hoàn cõi nh. Có cha mõi nào

bà con bao giờ đâu.

- Chuyện của tao dài nhõ truyền dài nhõ u top. Tôi tò tao sõ kõ. Mày hãy nói võ mày trả lời c đi.

- Tao... . Đón giỗn lõm. Trình diễn hõc top là trống Taberd rõi đõõc đõa đi nhõt trong các trõi tù Long Khánh, Suõi máu Hàm Tân, và sau cùng là Hóc Môn. ò tù khoõng 6 năm. Ra tù không hõ khõu, không viõc làm. Sõng lây lõt nhõ chõ trõi. Tôi lõn võ ngõ tõi nhà ông anh ruõt ò bên quõn 8 mà tao võ a đõa đám hôm qua.

Móc nõi đõõc või mõt tên anh chõ bõn tõu, hõn gõi đám "canh me" nhét lên chíõc tõu võõt biên. Biõn êm sóng lõng, sau 3 ngày 4 đêm tõi Bidong Mã Lai. Ăn cõm Cao ỳ Tõ Nõn Liên Hiõp Quõc đõõc 13 tháng thì qua Mõ.

Hõi nhà thõ bõo lãnh. Đõõc cho hõc nghõ Tool & Die rõi đi làm. Lâu lâu bõ layoff, xin trõ cõp thõt nghiõp. Hõt hõn thì vác đõn tìm viõc chõ khác. Cái vòng luõn quõn cõ nhõ thõ kéo dài đõn gõn hai chõc năm. Không giàu có nhõng cũng không đõn nõi mõt rõp. Cái thõng đõ quõc sõng sõ nhõt thõ giõi không dám đõ ai chõt rét chõt đói trên đõt nõõc nó nêng tao võn sõng nhăn rãng đõ đõõc gõp lõi mày ngày hôm nay.

Chuyện võ con ò ? Thõ đõ xa sõ phõm không bao giờ tao nghĩ tõi nõa. Lúc ò đõo, ghép form või mõt em đõõc thân có hai con đõ cùng đi Mõ. Chõu đõõng nhau đõõc gõn mõõi năm thì rã. Tiêu tán hõt mõt gia tài nhõ. ò giá tõ đó.

Gãi mãi chõ lăn tăn chán chẽ thì cách đây vài năm duyên trõi dung dõi gõp mõt bà nõ giòng làm nghõ tóc, quen tõ hõi chuyễn đõn nhà mõi. Thõnh thoõng rõ nhau đi ăn cõm chíõu, rõi tõi rõ nhau võ nhõ...gãi ngõa cho nhau. Cũng xong !

Tao chõ cõn ò ngoài quõy đõõc ít năm nõa là phõi đáo Nursing Home.

Còn mày sao ? Thõt ra tao võn chõa biõt gì nhõu võ mày trả lời c 75. Đi chõi või nhau nhõng tao

không dám đóng đón nhúng vón đó tó nhú nún khóng húi. Bóy gió núu muún múy có thú núi.

- Múy nhú cái thúi cóc ông tóng tró lóm loún trón chónh tróng khúng ? Lóc đúo ló mút trong nhúng sinh viìn tranh đóu cóa Đúi Húc Huú. Nhúng con cóu non nhú tói tao bó tó chóc núm vóng khai thúc triút đó. Chúng lói dóng lóng nhiút thúnh vó múu núng cóa tuúi tró, thúi phúng mút cuúc cóch múng xú húi, xú đóy tói tao vóo nhúng cuúc biúu túnh bóo đóng nguy hiúm.

Tao bó húc vó thi rút liún tiúp 2 núm nún khúng đó đóu kún đó đóu c tiúp tóc hoún dúch. Bó chónh quyún bót lónh vó đóa đúi thú huún quún tróng Đúng Đú, trúng phút tói ngu xuún, rúi đúu c gún mút chiúc "cánh gúa chiún bó".

Tao vào nhúy dù, đóu c cho đúi húc khúa bó túc súi quan, tham gia đó múi cuúc hónh quún lón nhú cóa binh chúng.

Lón cuúi tró vó, khúng chút nhúng bó quên mút cónh tay vó mút túng chón ló húa ngúc Đúng Húa cho chú sói gúm.

Mú tao khúc, em tao khúc nhúng tao khúng khúc.

Tao chú nghún ngúo khi đóu c biút múi túnh túng nhú vóng cóa tao tróu c đú thút ra ló mút múi túnh đúng ló phúi tuyút đóp.

Nga, ngúi con gái tao thúm yêu, vào Túng Y Viún Duy Tân thăm lúc toàn thún tao đóy búng bú, lón thú thút túnh yêu chón thúnh giúnh cho tao ngay tó phúut đóu gúp gú. Vì có hai đóu nhúut nhút, hiúu lóm nún tói tao đúa đúnh mút có húi. Tao đúa làm ló làng đúi tao vó tao cóng phúa vó duyún đúi núng, dù lón húa sú chúi tao vó thúi hún.

Đó là múi túnh lón vó duy nhút trong đúi tao. Suút đúi, tao khúng cón yêu ai. Nghe nói lón cóng thú.

Đó tránh cái thợ khó xem cho nghe i con gái đeo ng đeo xuân thì, tao đeo lõi cho lõi trái tim rỗ máu mà đeo n thù bỗn không thong, vào Saigon sêng lang thang và gập tui mày.

- Ờ, ngày đó miền Nam đang sôi động vui chiến cuộn nhung Saigon vùn đèn xanh đèn đỏ và nhung vàng.

Một lòn tao, thùng Tùng, thùng Phát và thùng Nhân đã ngà ngà, ghé vào "Quán Gió" trên đường Võ Tánh kiêm ly café giội i nghèo. Quán nhè, tui, có dàn nhạc dã chiến đeo các ca sĩ tài tử diễnn.

Có một giòng ca khàn đeo c, nhả a nhả a khói thuốc, u oai cát lèn tõ mít ngõi lính dù cao gáy, hai nách cắp đôi nồng gáy, dáng đeo rết Django, mít cánh tay cát mít chiến chân cát, áo bỗng ngoài quên, không lon lá, nón béret đeo vút cù vai, mít đeo kính cận đen. Tao nhả mãi lõi hát:

*Xin cho mây che đeo phun nhung
Xin cho tôi mít sáng trui vui
Xin cho tôi đeo nón nón cát
Cho tôi quên mít nón mít tui
Xin cho tôi xin vùn lùn rùi
Mít gốc này chè bỉt rong chèi
Xin cho tôi yên phun này thôi*

*Xin cho tôi yên ngày mít ngày
Xin cho đêm không có đeo bay
Xin cho chim góp nhung vui trui
Xin cho tôi là kíp cát mây
Xin cho tôi ra khói cuộn đeo i
Đeo bao giờ trui đeo yên vui
Xin cho tôi xin lùi cuộn đeo i*

*Cho tôi đi xây lùi chuyễn tình
Cho tôi đi nâng dây hòa bình
Cho tôi đi qua tìn gập ghềnh*

Nhìn giòng máu trong tim anh
Cho tôi xin tay mồ nỗ ng nàn
Cho tôi nghe chân trống rỗn ràng
Cho quê hương giờ cõng thõi thiền
Rồi i lòng đó tôi yêu em

*Xin cho tôi nguyên vẹn hình hài
Cho tôi nghe lũi hát cỏ cây
Xin cho tôi quên phẫn tù đày
Xin cho tôi là thoảng rãnh u cay
Xin cho tôi xin cỏ cuả c đài
Một hôm nào trễ hát trong nôi
Xin cho tôi xin chỏ mệt ngày*

Đó chính là mày. Một thời ng lính bùi nhùi tui tao.

Thú thót vội mày lúc đó tao mun vò nát xé rách cái màn đêm bao quanh, cào cùu da thót, tò hành xác cho thót đau đớn. Mày đã đập a tao đòn chửi tòn cùng cùa cùm giác.

Sau đó mày tìm đón bàn tay tao, kéo gheo ngang i nhau đã quen biết lâu. Tôi giờ i thiếu Ɖắc cát, quan ba dù. Chỉ "cát" mày nói thô tay nhiên, có một chút hành diệu n. Thống Nhân quan ba tay bay chéo tay ngang đón gheo i thiếu, Thiếu quan một Trinh Sát dù, Tùng quan hai TĐ81/BCND LLĐB, Phát quan hai TQLC.

Tại mìnhanhau thotđẹdàng. NămđáakéonhauđiuốngtipabarCrazyHorsetrêndòngTôDo.

Thịt lợn đang đùa giỡn nhau với đám chiêu đãi viên, tao nỡi điên xô
ghé đá bàn đập cho cu cùu mệt cúi trại giáng rìu đá ra khói bar. Tôi nghiệp cu cùu, không dám
đánh trả cho thị trưởng đập đòn. Lần đó tao bỗng nhớ tù TTM ba ngày và lãnh năm cù.

- Nhỏ rồi. Một tháng sau đó con chuột chuột sút cát thông Nhân bỗ B40 bỗn rồi. Tao đập a v

nó đón Phi đoàn 247 Trúc thăng Biên Hòa đó đóc h੢ng dón đói nh੢n xác. Nó cháy đen, mã vàng lóa ra tú nh੢n vút n੢t, chân tay co rút quúp lói trong thú ng੢i, kh੢ng nh੢n dión đóc mãt mũi. Vú nó, mãt lóc thún, thún thú ôm cúng xác ch੢ng, cho đón lúc túm li੢m vún kh੢ng khóc. Ch੢i bi੢t cái ngày phúi đón dóa đón.

Ng੢i ta b੢ng lòng cho ch੢i dóc mang xác vú thăm nh੢a 24 giú. Ch੢i 24 giú phép rúi phúi trú n੢o vúnh vi੢n vú đón vú mãi cung vúi các chi੢n h੢u đóa giút tú vú kh੢i và vúi giun dó cúa Nghĩa Trang Quân Đ੢i Biên Hòa.

Tao ch੢a thúy mãt phú n੢o can đóm nh੢ vú nó. Ch੢i là mãt cúu hoa kh੢i Trúng V੢ng. Yêu nó ch੢i b੢ cú h੢c b੢ng du h੢c New Zealand, ch੢i p nh੢n lói làm chinh phú rúi quú phú. Nghe nói b੢y giú ch੢i là Giáo Sú đói h੢c ú Pháp, vún đóp n੢o n੢o và nh੢t đón kh੢ng tái giá.

Đêm đó, tao thúc canh quan tài. Nhìn vú nó, áo xô trúng, đóu quún khăn tang, tay vún vúch੢c áo bay cúa ch੢ng, xúc cúm trào dóng trong tao. Vún vai ch੢i, tao hát nho nh੢ :

Hôm nay đi nh੢n xác ch੢ng
Say đi đóy mình không là mình
Hôm nay đi nh੢n xác anh
Cuúng si thuú lóy, h੢n linh b੢y giú
Cao nguyên hoang lónh ú h੢
Nh੢ môi góúa phú nh੢t mãt vút son
Tình ta kh੢ng thú vuông tròn
Say đi mà túng nh੢ còn ng੢i yêu

Phi cú đóp xuúng mãt chí੢u
Khung mây b੢ng b੢c mang nh੢u xót xa
Dài h੢i hát kh੢ng ca
Thân cúi khép kín trong tà áo đen
Chao ôi! thúm n੢ hôn quen
Chong đèn, h੢n sú đóm đóm đói ch੢
B੢y giú anh phú mãt u cú
B੢y giú anh phú mãt u cú

*Em không nhìn đố c xác chàng
Anh lênlon gù a hai hàng nón trong
Mùi hòn ng cù tòn ng hòn i chàng
Ôm mìn cù tòn ng ôm vòng ngòn i yêu*

Tao chia dứt bài hát thì chả biết àn khóc nức nở. Nước mắt đong đầy bao lâu tuôn trào, đột đột áo chùng. Tao cũng không cảm động nức nước mắt, lắc cùc nhảy ra ngoài trên cái không khí thê lương.

Buổi sáng hôm sau có mày và Phát. Tùng bên hành quân không liên lạc đứt.

Sau đứt kinh cùu siêu cùa vui Độc già, Phát lạy ly râu cúng chia mì thiếc uông mít h?p, còn lì đòn đòn lèn n?p quan tài thì vui Nhân gi?t lạy uông cùn r?i úp ly. Chù nói, em uông thay cho Nhân đây, em say giùm cho Nhân nhé, Nhân ơi, em muộn say mãi đong tĩnh. Chù khuynh tay y h?t dáng điuu thng Nhân, nói vui t?i mình bung gi?p tr?m ch?m r?i đúng gi?p cùa thng Nhân, t?i bay làm gì đ?n nhà tao đong th?, em i m? chai Hennessy rót cho m?y thng b?n tr?i đánh cùa anh đi, anh đang bay không đứt phép uông r?u. Thi?u ơi, tao l?nh mình vì ng? thng Nhân nh?p xác vui ho?p gi?p ch? đã hóa dien hóa d?i r?i ch?ng.

Cù ba thng th?p nhang v?i n?o, r?i gi?p tay l?n trán chào k?u nh? binh tr?c di ?nh, c?ng h?n tái ng? mít ngày n?o khi "t?i s?".

T?i nghi?p thng Phát, kh?ng bi?t gi?p n?y ? đ?u ? Kh?ng ai bi?t rõ tin t?c cùa n?o sau ngày g?y s?ng. Ph?ng kh?om đ?n r?ng n?o v?i t?i tr?i t?i và b?n ch?t nh?n kh?ng đứt xác nh?n. Có l? n?o và thng Nhân quanh qu?n đ?u b?n cùnh m?nh mà m?nh kh?ng th? th?y kh?ng ch?ng?

Thng Tùng s?ng nh?t, ông ch? n?o n?i, qua M? n?o h?p D?c và tr? thành "ông D?c S?". Mày có g?p n?o ? M? kh?ng ? Kh?ng th?y mít m?i n?o bén m?ng vui VN.

- N?o tuy?t t?ch giang h?p t? l?u. Thng Tùng vui l?m. N?o k? m?i l?n m?y nh?u la de và khi b?t đ?u l? nh?e ng?m nga, tui xin các b?n đ?ng cùi, tui đ?i tháo n?c trong ng?i tui ra, l? n?o bi?t

điều đó nghe dở, cho mà y klop cửa thay đôi nòng đòn đi toilet. Nó phai kéo fermeture quan cho mà y, móc thong nhau ra cùm cho mà y đái, xong phai vay vay tron c khi nhét vào lòi trong quan. Nó nói đào cùa nó mà biết đòn c chuc sô khóc thét lên vì mà y không may khi cho nó đòn đi rã a tay...

- Sau 1975, chuyen tình cùa tao tông rỗng hốp nhung rõi lòi tan. Nga tìm đòn tao, rõ vòi t biển.

Thật bối. Tao không có chân chày khi bỗn bối bối nên thoát. Du kích, công an mồi xua bối nhung ngòi cùn trên chày, bối quên tao.

Nga bối bối, đòn c cán bối bối lãnh ra, rõi lòi hồn.

Tao bối ném vào lòng hè phai tò đó. Tao sưng sót và "tròn ng thành" bối đòn dĩ tò cái xã hối đen kinh khiếp ấy. Không có mùi vị chua chát nào cùa cuộc đòn mà tao không nếm qua. Tao không sờ vì tao chẳng còn gì đòn sờ. Nửa tao nói vị mồi tên đòn gõ hoéc đòn bàng nào đó, tao muôn ăn thua đòn thì nó biết tao nói thật và chào thua, mặc dù chả vị mồi cú đòn nó có thể hóa kiếp tao nhung không đòn nào dám thi. Tao liều mồi nên tòi nó không đòn mồi. Công an phai hành hối tao chán rõi cũng buông tha.

Có mồi thối i gian dài chân tao bối đau nhung không cùa quay đòn c.

Tao muôn tòi giối i thoát. Nhưng nửa tròn gian không đòn quay tòn chia đòn c gõp Lucifer.

Vào bối viễn đà khoa quan nhết, bối đau i ra vì không có sô khám bối nh. May gõp mồi ông Bác Sĩ mồi hối cùi tò vò nhung là thân nhân. Mày biết Y Sĩ Đài Ủy Tươn, có bối huân luyễn viên dù, tròn cùi bối nh xá Đài Vinh không? Ông kết nghĩa anh em vị tao sau đó và giúp đòn tòn tình.

Tao không có tiêu chuon đòn c mua tòi các hiếu thuoc quay doanh nên ông bối tiễn túi mua các

lỗi i thỗn dỗc giỗm đau rỗt đỗt lỗ các nhâ thuỗc tỗ. Tỗi nghiỗp, lỗng nỗng gánh gia đình, lỗi khong khâ giỗ, phỗi cỗu mang tao nỗa nêñ đoi khi phỗi cỗu viỗn các bỗn bè lỗ nỗc ngoài. Nhỗng tên thuỗc nhỗ Oxycodone, Morphine, Codeine...khô ng xa lỗ gi vỗi tao. Bỗ châñ hành hỗ và phỗi uỗng thuỗc vỗi liỗu lỗng mỗi ngày mỗi tăng, tao đã bao lỗn làm lỗng phỗi vỗ đỗu bỗt tóc vì lỗng biỗt tao dùng thuỗc khong theo chỗ đỗnh và đã nghiỗn lỗm. Thỗng lỗng tao thỗ khong uỗng thuỗc nỗa, nhỗng khi thỗy tao quỗn quỗi đánh vỗt vỗi cỗn đau thi chính lỗi đỗa thuỗc cho tao uỗng.

Ngày ông đi HO qua Mỗ tao lỗt ra tỗn Tân Sỗn Nhỗt tiỗn. Tao đã mỗt mỗt ngỗi anh, mỗt ân nhâñ và mỗt ngỗi bỗn châñ thâñ.

Không thuỗc, tao sa vào thỗ giỗi mỗi, thỗ giỗi cỗa nhỗng con ma chich choác. Ông Tuỗn tỗ bên Mỗ nghe tin buỗn lỗm, gỗi thỗ vỗ khuyêñ nhỗ và nhỗ mỗt đän em trong nghỗ, BS Châu, đỗn tìm tao và bỗt tao đỗi cai. Chỗt lêñ chỗt xuỗng, nhỗp viỗn xuỗt viỗn khong biỗt bao nhiêu lỗn, cuỗi cùng vỗi sỗ kiên nhỗn bỗn bỗ, BS Châu đã giúp tao thành công.

- Tao mỗng cho màÿ đã gỗp đỗc nhỗng "Lỗng Y nhỗ huynh đỗ" chỗ khong phỗi thỗ "Luỗng Y nhỗ tỗ mỗu ghỗ".

Hỗ tỗt quá làm tao đâm ra có mỗc cỗm tỗi lỗi vì xỗa nay đã chỗng bao giỗ nghĩ đỗn cái bỗn phỗn hay trâñc nhii m cỗa nhỗng ngỗi Viỗt Nam may mỗn sau cuỗc chiỗn.

Có ai muỗn mua mỗt cái châñ hoỗc mỗt cánh tay cỗa tao vỗi giá bỗc triỗu đỗ la tao cũng khong bán. Có ai gỗn cho tao lon Đỗi tỗng đỗi đỗi lỗy mỗt chiỗc châñ cỗt, tao cũng khong ham. Lỗ thỗ mà màÿ đã tỗng khong cho đỗi mỗt cánh tay và mỗt lỗng châñ, đỗi trỗ thành ngỗi tàn phỗ cùng khỗ nhỗt cỗa xã hỗi. Đỗi thỗt bỗt công vỗi màÿ.

Có mỗy ai cõn nhỗ đỗn nhỗng "anh hùng què cỗt đui mù sỗt mỗ" đã vác thỗp tỗ giá cho hỗ?

Chỗa đỗ ô nhỗc, màÿ cõn đỗc đỗng nhiên đỗi diỗn cho toàn gia hỗ Ngỗy, trong và ngoái nỗc, nhỗn lâñh nhỗng đòn thù cỗa tiỗu nhâñ quỗt trên tinh thỗn và thân xác quỗt cỗa màÿ.

Đối sòng vặt chót dở thua chử làm cho tao no thân mệt cát, ích kỉ. Tao có xin lỗi mà ngàn lòn thì mà cũng không nhận, tao biết, bởi vì mà vẫn còn giữ cái khí khái của một quân nhân.

Mày đã chấp nhận mồi hoàn cảnh tôi một chút mà không xin lỗi lòng thuong hối.

Sóng trong một môi trường nồng trung hòn thù đói yếu, và trong một thân thể chử còn lỗi một nỗi, tao không hiểu làm sao mà có thể sống sót đến ngày nay.

- Đó cũng là nhì anh em phò binh tôi tao luôn luôn nâng đỡ tình thân nhau, cùng chia đôi chia no trong tình huynh đới chí binh. Một thời ngã có mồi i thông nâng. Tôi tao vẫn hiên ngang chung nồng đói thời ngóng một nhìn trả i.

Có người hỏi tôi tao, thời gian bình bở đói cát mòn đói nỗi các hàng quán "xin đói", làm ăn rát khát móm khá, tôi sao tôi mà không bắt chử cát? Cái tay cát, cái chân què cát a thời bở đói hay cát a thời ngon có gì khác, ai hỏi giày? Tôi tao không làm đói cát, dù có cát mòn đói giày đe dọa. Đóng bào mình mà mày, nỗi nào kiêm sòng bở ng khống bở. Hèn mòn.

Độc đáo bỗn đón vui nín Tao Đàm, chén một gác cây cát phía đằng Nguyện Du, trai tóm giày đói, bở cắp nồng sau lưng, ngồi xuồng. Thời người đói dinh, cách hối xa một chút. Độc hát vu vút vài câu rỉ tai bở đói đi vào bài bởn. Nồng bởn nhóc thời chiên đói a Thời vui vui quá khát, nhóc bao kệ ním. Anh ngồi ngồi i nhém một, chung tay ra sau, nuốt tiếng lồi ca cát bởn. Độc hát say mê. Giọng rát chuyên nghiệp và truyền cảm, anh có âm vú cát rát rát, xuồng thompson lên cao rát ngọt, không bở gãy. Tiếp lấy tròn trả a. Độc đáo hồn nỗi, anh biết giày tiếp ng đàn guitar. Âm thanh phát ra từ cát hống nghe hối tiếp ng đàn đón.

Nghe có tiếng vú tay lấp bởp, Thời mồ một. Có vài người khách đón hai bên anh. Hồi lòn lòn bởc lên bở túi n vào túi áo Độc. Một người khách đón túi kẹp đởc i chỉc nồng gá, anh không nhận. Biết đón ông khách xin lỗi, nhét túi bở túi vào túi Độc.

Tròn một ngày đón chối vui bởn, Thời hối mồ vì không quen cái nóng mòn và ô nhiễm khó chịu

cũa Saigon. Tuy nhiên anh rất vui. Lúc đó già cả hai đứa bạn rộn. Anh hứa kệ tôi sẽ chờ lâu hơn để nghe cho hết truyện dài như thế nào. Độc nói, chân tay bây giờ yếu lắm, không thể đứng hoặc ngồi lâu, tay không thể lên phi thường tốn mày đần c. Thôi chúc may mắn thay lòng bình an.

Về Mùa, Thiếu vắng nhau lối về. Anh thường bận đã già mà vẫn phải lê lết trên vỉa hè, trong công viên. Trừ lúc một, nó phải có một chiếc xe lăn, anh thường nghĩ, sau đó mới tính tiếp chuyện khác.

Thiếu bạn ra hồn một tuôn lối tìm kiếm một chiếc xe lăn thích hợp cho bạn.

Anh tham khảo ý kiến của các Bác Sĩ VN chuyên khoa về phyc học và vật lý trị liệu. Họ giới thiệu, cho anh chỉ tiếp tục so sánh giữa những tiền lệ và bất đồng lối cách hai loại electric wheelchair và electric scooter.

Độc là dân của đường phố nhưng lần đầu có những giới hạn của thời chiến, tay đã run, chân rất yếu, nên hơi khó khăn lối về.

Cười cùng anh ra ngân hàng vét giao hốt tiền trong trống mõc tiền kiêm, quyết định mua chiếc electric wheelchair vì dù xem cũng bằng những ngón tay, giờ thăng bằng tốt hơn, ghế ngồi tối đa có độ cao thấp, và có thể bước нога long tay a ra phía sau kéo dài chân tay a ra phía trước làm thành một ghế nệm khá thoải mái.

Thiếu sốt sốt anh cho một chuyến đi mới, chỉn ngày đón VN đúng sinh nhật của Độc.

Sau gần 23 tiếng đường hỗn loạn mây lất gió, chiếc máy bay của hãng hàng không United không hành khách xuống phi trường TSN đúng giờ. Làm thế tôi cảm nhận lạnh hàng khá lâu.

Về đón nhà người anh thì đã quá trưa. Thiếu tắm rửa sốt, thay quần áo ngắn.

Anh mang chiếc xe lăn đến một nhà hàng trên đường Phố Ngũ Lão chuyên về chè đặc sản sinh nhết, nhân viên gói hỗn. Đột một phòng nhỏ phía trong kín đáo, hàng chén "món sinh nhết Độc cát" đón giỗ đón đặc sản, giăng ngang cửa.

Xong xuôi anh th  b  d n khu nhà ga t m Đ c. Không g p b n, anh d i quanh qu n h i thăm. G  lái xe ôm nhanh nh u d  ngh  anh l n xe, t m gi p. H n m t gi  ch y c ng kh p th y Đ c d ng d a g c t ng phía sau h ng nh a thi  Đ c Bà. Anh v a h t thu c v a h t vu v  kh ng th nh l i. Kh n th nh g a c a anh l  một d m tr  b i d i.

C  nh u tiếng lao sao, tiếng con nh  b n v  s  r o nh t:

- Ch u h t bài "anh kh ng ch t d u anh, ngồi anh h ng m u d  tên Đ ng" d i ch u. H m tr c ch u h t bài l y c  ông kh ch m a cho con một t p v  s  m a h ng nh n v , bi u con d a cho ch u nh ng ch u s n qu  con số t i x m Ch  l i m c t i ch u n n h m n y con m i d a. Ch  h t d i r i con d a, bài d o hay l m d o ch u.

Đ c kh ng ch n ch  h t li n.

Con b  tr ng h i lem lu c nh ng c  d i m t s ng tr n xoe n i b t tr n khu n một thanh t  d nh n. N o ng i ch ng c m nghe nh ng i l n. Thi u l ng l ng d n ng i sau n , h n l n m i t c kh t m i n ng, n i:

- Ch u l i, ch u m a cho ch u 2 t p v  s . M t t p ch u t ng cho ch u, gi  l y d ng b n, ch ng y x , n u may mắn s  d i d i, mai m t bi t d u ch u s  tr  th nh hoa h u ? M t t p ch u mang cho ch u Đ c n i v i ch u c  m t ng i kh ch h m m  tiếng h t c a ch u mu n m i ch  d i  n c m chi u n y. Ch  c ng m i t t c  c c ch u l  d y d i lu n.

C  b n v  t y reo m ng, nh ng c  3 d a c u  m t l ng th ng b  d i. Thi u g i i gi t l i, h i l y do. C  3 im lặng. G ng m i, d a l n nh t tr  l i l i nh , t i con m c d i b n, n u kh ng d i ti n mang v  t i n y m  d nh d n d u l m. Thi u an l i, c c ch u d ng lo, c n thi u b o n i u ch u s  b  d p, c  d i ch i chung với c c b n, ch u kh ng ? 3 d a qu t n i c m t, g t d u.

C  b n kéo nhau l n ng i ch t c ng chiếc xe Taxi minivan Mercedes 10 ch . T n t i x  t  v  kh  ch u. Thi u l m b  kh ng ch u y, ra l nh l i th ng d n nh a h ng Ph m Ng  L o.

Một đứa bé tinh nghịch reo lên:

- Tôi bay ơi, coi kìa, hôm nay là ngày sinh nhật của chú Độc Cát. Chú Độc sướng quá ta !

Con bé bán vé số có đôi mắt sáng rực rỡ sành sỏi:

- Chú Vịt kiêu này là bạn của chú Độc đó tôi bay. May mắn công an hàng rào của chú Độc nhúng tay vào mình ai cũng thèm ngon. Hôm nào có tiền của còn bao tao uống nước mía, nước xí muội, nước đá chanh nữa. Chú biếu tao là con gái nuôi của chú đó.

- Con nhóc này xí xì, bơi tơi tao không biết什么是, chỉ có mình mà biết chú thôi hả ? Tao còn biết có mấy ông sang lỏm có xe hơi mới của mà chú chê đó tôi bay.

Bé a tíu không có món gì đặc biệt nhưng tôi thích ăn rất ngon miệng. Các đĩa ăn đặc sản thanh toán gần sít chát, không một chút dơ thỉa. Đòn phún cuối, cắt bánh, lũ trai reo hò nhộn nhịp vui tươi. Độc cầm đòn vén bàn đòn dày cầm dao, tay run run không cắt nổi miếng bánh. Thiếu hô lên:

- Con gái nuôi của Bé Độc đâu, cầm tay giúp Bé cắt bánh coi.

Độc định nói một vài lời gì đó, nhưng thiếu dù một ngón tay lên miệng suýt sụt:

- Có một thằng lính hả Ngày chia tay biếu của Độc i Úy, đã gửi về nhà nó cho nó và hàng Nguê nhà nó bằng cách hy sinh một cánh tay và một cái chân cứng đòn cho ma quỷ đốt tắt cùi giày đặc toàn vén thân thỉ, có một món quà muôn màng gửi đòn Đ/U, mong Đ/U hoan hỉnh.

Thùng quà đặc mang ra. Độc xé bao giấy, gác một trên chiếc xe lăn, llop blop:

- Thiếu, Thiếu có phái tao đang ném mè không ?

Thiếu dù y thót sầm, bứt xe ôm đón nhà ga.

Anh tờ mờ muộn xem khuôn mặt bạn mình lúc còn ngái ngủ nên ởn mình sau một gác cây kín đáo thót gòn đù quan sát.

Độc dãy còn sầm hòn anh, đang tấp xỉ dãy mèi chúc nắng cõa chia xe lăn chia bao giờ mệt lòng. Anh điệu u khiến cho xe chay lui chay tui, quay phái quay trái, quay nãa vòng, quay tròn vòng, thò đù kiêu, gióng mèt đà trù thò đù chui.

Trái còn se lanh nhảng anh vã mè hôi. Một, anh ngóng lối, hút mèt điếu thuốc, ngáa mèt lên trái thò khói.

Khuôn mèt sáng lên bội nhảng tia nắng trong vách đùu ngày xuyên qua tõ cành lá. Thiếu độc đẽo trên đó nét rỗng rõ. Niềm hồn phúc đùn bứt chui, anh hít mèt hõi mèn sảng khoái. Anh biết bùn anh cũng thò. Độc i, tao đang chia xì hồn phúc vãi mà dây. Cái hồn phúc sao nhè bé và mong manh quá. Có phái nó là giết súng đang đùng trên chia c lá kia, long lanh nhõ hột kim cõng óng sác, nhõng chè mèt chúc thôi sù tan thành nõi c?

Tao sù, tao sù. Tao cõu nguyễn cho hồn phúc i lõi vãi mà. Tao là thòng hoang đéo nhảng tao tõ hõa sù đi lõi chõ nhõt này. Sù xõng tõi, sù dâng lõi cõu nguyễn cho mà. Sù làm tõt cõ nhảng gì Thiên Chúa muộn đù cho mà đõc sảng bình an hõt kiõp này.

Mày phái có mèt đẽo ng đi mèi không tăm tõi, mà cõn phái có mèt lòng tin.

Con "Đõe" Bác Đì " ngõi ta "tõ tõ" nhõng cho mà hõay đù lõi phía sau, lõp nó đi đùng đù cho ngõi khác dõm nõa.

Hay là tao s  l i c  m y vào nhà th  v i tao ho c tao s  h  t ng m y t i c  a ch a, d n v i Đ c Ph t m y t ng n i M  m y r t s ng k nh ? Đ c  i, l m  n d  d i m t ch t, k o đ c m y d n ch n  y th  c ng kh  nh  b o c  d u ng  tr ng đ m trong ngày c i.

Không bi t đang nghĩ gì, b ng nhiên Đ c gi  cánh tay không c t l n cao, r i v  đ i, nhe r ng c i h ng nh  d a tr  d c k o.

Th u m m c i, l c d u, n i v i m nh, th ng con trai c i kh c c m t nh qu , ngày mai ch c ph i d a n  t i Nha s  g n hai chiếc r ng khuyết, cho n c i Fernand s d  th ng h n.

Ra kh i ch  n p, Th u len l n d ng sau chiếc xe l n, h t vào tai b n l m Đ c gi t m nh su t t  x p: - Đ c c t ! Nh y d _ _nh y d , kh ng th ch_ _ b a ôm, ch  th ch_ _ café. D i u ng café v i tao !

N ng l n r t nhanh, chan h a,  m  p, kh ng đ u i k p b c ch n v  b nh xe reo vui c a d i b n.

V t ngày 10 th ng gi ng n m 2009
(C m  n Milou d  ngoan ngo n b t th ng, kh ng ph  B )

Ý K n C  A B N

T i kh ng l  l nh nh ng d c chuy n n y không c m d c n c m t.  c mong s  d c d c th m nh ng chuy n nh  th  này trong t ng lai. Các anh h ng th ng binh VNCH x ng d ng d c ch m s c nhi u h n n a. Hoan h y k n k u g i b   ng heo t y h  r i khui heo vào ngày 30/4 h ng năm d  gi p d  th ng binh VNCH   qu  nh .

Nh n Tr n

Tôi cũng là 1 cùu quân nhân trung cùa QLVNCH. Rất thích tuy chung đùa lốt qua nhanh vài đòn... Có 1 điều thú vị có ý cho tất cả các Bạn, các Cùu Quân Nhân QLVNCH nói chung. Nếu đã chung nghịch cảm bút hay đôi khi vì cảm hứng, hoặc muốn đóng góp ý kiến hay đùa 1 đùa tài liên quan đến đất nước, con người. Nhìn là thân thiện nghĩa cùa toàn thể nhân dân miền Nam nói chung, trong đó có các Bạn và tôi, nhưng cùu Quân Nhân QLVNCH nói riêng. Nên cân nhắc khi dùng chung. Nho có câu "Văn dũng tài đùa". Ở 1 nghĩa khác trong Văn Việt có "Bút sa gà chém".

Vì thế, dưới đây chung là 1 số ý kiến đóng góp nho nhỉ cùa tôi trên diễn đàn này dành cho các cùu Chiến Hữu QLVNCH khi viết:

1/ Không dùng nhỉng danh từ cùa ĐCH áp đặt lên toàn miền Nam qua các mặt Thông Tin, Văn Hóa, Xã Hội... Nhìn là ngôn ngữ số dùng khi giao dịch.

2/ Chung hồn thay vì dùng chung NGHỆ, nên số a lõi là CỘNG HÒA (VNCH) hoặc CHUNG ĐỂ CŨ.

3/ Không dùng chung HỘ CỘ TỰ P CỘI TỰ O. Số a lõi là BỘ GỘT ĐI TÙ.

Đây chung là 1 số thí dụ diễn hình tôi thấy 1 số cây viết tay ngay cùa phía TA vẫn thường gập trên diễn đàn thông tin (phát thanh, phát hình, sách, báo...) không cân nhắc trước khi chung đùa viết hoặc nói, hay phát biểu ý kiến, bày tỏ cảm tưởng cùa mình.

Nếu Quý vú chung khó nghiên cứu ngôn ngữ cùa lõi và phía ĐCH. Số thuy ĐCH rất quan tâm trong lĩnh vực này. Chúng thường dùng chung... MỘT TRUYỀN THÔNG TIN VĂN HÓA TUYÊN TRUYỀN... Hãy nhìn lõi quá khứ. Vì sao TA thua? Vì sao ĐCH thua? THUA tõi đùm nào? Tõi CHIẾN TRƯỜNG hay HỘ U PHÒNG? Trong số cùa hay ngoài số cùa? Vì sao MIỀN NAM "THUA"? THUA tõi MỘT nào? Đâu là ĐIỂM và đâu là DIỂN? So sánh CHIẾN LƯỢC, CHIẾN THUẬT giữa TA và ĐCH? Trong lãnh vực THÔNG TIN, VĂN HÓA, TUYÊN TRUYỀN? Thử đùa MÓC NÚI, MUA CHUỘT, HĂM DÀA, KHỔNG BỘ... Còn nhiều mặt khác nữa... Chúng TA phai cùa NGHIÊN CỨU, THAM KHẢO, ĐIỀU TRA nhiều hơn nữa qua THAM KHẢO đùa mõi TÀI LIỆU nõi VĂN KHẨU, THỦ VIỆN, VIỆN BỘ O TÀNG... Và nhút là làm sao đùa thành SÁCH, hoặc phát hành PHIM, DVD... bông nhieu thuy tieng khác nhau... Nhìn là cùa gõng hồn chung càng ít dùng tieng HÁN VIỆT chung nào hay chung nõi.

Điều cuộ i cùng vớ phia chung TA là phò i làm sao viết 1 TÁC PHÓ M ĐỘ ĐỘ I LỘ U LỘ i cho THỘ HỘ CON CHÁU nói riêng. Và toàn thà NGHỊI BẢN XÉT đây cũng nhò NGHỊI NỘI C NGOÀI nói chung thày đính c SỰ THẬT Cuộ c NỘi Chiộ n VIỆT NAM: Ai vừa là BẢN mà cũng vừa là THÙ của VNCH? Đ g p ph n x a s  VNCH trên Th  gi i?

Thân ái chào t t c  các b n đ c.

Lê văn Ti t

Toi khoc khi doc bai nay . Xin hoi tac gia. Dai Uy Pilot Nhan trong cau chuyen nay co phai la Dai Uy Qui Nhan cua Phi Doan Truc Thang o Nha Trang ngay xua khong ? Toi xin loi lau qua toi khong con nho ro rang nhung chi tiet nhu Ho cua Dai Uy Nhan va ten cua Phi Doan Truc Thang, nhung toi nho ro da cung hanh quan voi Dai Uy Nhan tren chien Truong Kampuchia 5/1970 [Hanh Quan Toan Thang cua Quan Doan III duoi su chi huy cua Co Dai Tuong Do Cao Tri]

Sau naytoi nghe Dai Uy Nhan cung da hi sinh , chang biet nguoi ngay xua co phai dung la nguoi duoc nhac den o day ? Mong duoc tac gia cho biet . Chan thanh cam on .

Nguyen Chau

Tôi cũng là 1 c u quân nhân trong QLVNCH, cũng từ đ y 6 năm, qua M  di n HO.7, r t c m đ ng khi được đ c bài viết này, rất mong có được nhiều bài viết v  các anh em TPB QLVNCH c a m nh, tôi biết các anh s ng r t tình nghĩa, t  tr ng qua vài lần tôi v  l i VN thăm bà m  già, và v a r i v  làm đám tang cho m  tôi. Điều đáng buồn là gi  đây  t c n th y bóng dáng các anh em TPB m nh trên đường ph , h n 33 năm tr i qua, đ y đ o , v i d p, nhi u anh đ a n m xu ng v  nh vi n.

V  trước 75 tôi thu c ngh nh quân y, n n s ng v  ti p x c nhi u với anh em thường bệnh binh v  các quân y vi n, gi  ch t tôi mu n ch o t  bi t các y tá, các anh em thường binh, n n quay trả

lời và bài hát luôn, chả không hồn là do lòng yêu nồng cay. Có lời ca khúc riêng của tôi có phần nào duyên nợ với anh em TPB, cho nên mong muốn làm điều gì đó cho anh em TPB mình. Bài viết hay và cảm động quá.

Độc Minh